

Členský zpravodaj

# Veterán Rádio Klub

B r n o

Ročník VI – 1999

Číslo 3

---

## Pozvánka do Holic :

**Radioklub OK1KHL Holice pořádá ve dnech 27.-28.8.1999 již**

**desáté, jubilejní**

## **Mezinárodní setkání radioamatérů.**

Dozvíte se zajímavosti ze závodů a DX expedic našich radioamatérů.  
Ve sportovní hale a v prostorách přilehlé školy proběhne prodejní výstava radiostanic,  
anten, příslušenství k radiostanicím, radioamatérských programů a literatury.  
Radioamatérský bleší trh bude v sále sokolovny a na vyhrazeném parkovišti.

Bude rovněž vydán sborník HOLICE 99.

Po dobu setkání bude v provozu klubová stanice OK5H.

Na převaděči OK0C a na kmitočtu 145,500 MHz bude pracovat trvale informační služba pod  
volacím znakem OK5H. Do informačního střediska bude telefon 0456/2132.

Termín objednávek na ubytování je do 18.8.1999. Podmínkou zajištění ubytování je zaplacení  
zálohy 100,-Kč na osobu.

Pro objednání ubytování a stravování je třeba použít jen předtištěnou objednávku !

Podrobné informace můžete získat na adrese:

**AUTOMOTOKLUB HOLICE – občanské sdružení**  
**Radioklub OK1KHL Holice,**  
**Nádražní 675, 534 01 Holice**

Členský zpravodaj VRK  
Informační bulletin členů  
Veterán Rádio Klubu  
Vydává  
Rada Veterán Rádio Klubu

**Předseda**

OK2LS

František Frybert

Poznaňská 6

616 00 Brno

tel: 05/750439

OK2LS @ OK0PAB.CZE.EU

**Místopředseda**

OK2BHB

Jaroslav Chochola

Nové sady 38

602 00 Brno

**Jednatel**

OK2BJT

Štefan Polák

Topolky 26

616 00 Brno

tel: 05/756909

**Pokladník a hospodář**

OK2AIS

Aleš Tomšů

Hmčičská 41

602 00 Brno

tel: 05/41217052

OK2AIS @ OK0PAB.CZE.EU

**Diplomový manažer**

OK2BEH

Zdeněk Životský

Dřínová 1645

666 01 Tišňov

tel: 0504/413562

OK2BEH @ OK0PAB.CZE.EU

**Soutěžní manažer**

OK2TH

Miroslav Vrána

ul. prof. Tučka 3508

767 01 Kroměříž

tel: 0634/331585

Podávání novinových zásilek  
povoleno Oblasní správou  
pošt v Brně č.j. P/2-815/95

**OBSAH**

strana

OBSAH.....	2
Zápis z výroční členské schůze VRK.....	3
Zpráva předsedy o činnosti VRK .....	4
Část výsledků závodu Esperanto konkurso.....	4
Zpráva tajemníka rady VRK .....	5
Nová rada VRK , usnesení VČS.....	6
Revizní a pokladní zprávy pro VČS, oprava .....	7
Členské příspěvky, noví členové, seznam rozhliden.....	8
Diplomy a doplň. známky, vydané za posl. období.....	9
Diplom „Rozhledny ČR“ a jejich seznam.....	10 – 11

**Příloha zpravodaje na pokračování :**

Za tajemstvím éteru od OK1YG  
Dvanácté pokračování str. 89 – 96

**Upozornění :** Členské příspěvky na letošní rok mohou ti, kteří ještě nezaplatili, vyrovnat na setkání v Holicích, jinak rada VRK těmto hříšníkům přestane posílat členský Zpravodaj. Je též možno uhradit příspěvky na příští rok a ušetřit si tak poštovní výdaje.

**Záznam z výroční členské schůze VRK , konané v Brně dne 19.6.1999.**

Dne 19.6.1999 se uskutečnila výroční členská schůze Veteranů Rádio Klubu . Schůze se zúčastnilo 33 členů a tři hosté. Asi 10 členů se omluvilo.

Schůzi zahájil Aleš, OK2AIS, přivítal přítomné a seznámil je s programem schůze. Jelikož nebylo k navrženému programu žádných připomínek, předal slovo předsedovi, OK2LS, který vzpoměl na členy, kteří opustili naše řady od poslední schůze VRK, přečetl písemné pozdravy několika členů, kteří se nemohli schůze zúčastnit a potom přednesl zprávu o činnosti VRK. Zpráva je též součástí tohoto Zpravodaje.

Dále přednesl své zprávy pokladník – Aleš, OK2AIS, tajemník – Štefan, OK2BJT, o diplomech – Zdeněk, OK2BEH, o závodu VRK – Mírek, OK2TH. Revizní zprávu přednesl předseda revizní komise – Petr, OK2FEI.

Byla provedena volba volební a návrhové komise (společná). Zvoleni byli Ruda, OK2LN, Jiří, OK2PKY a Bedřich, OK2TB. Dále následovaly návrhy a připomínky k volbám.

**Diskuse :**

OK2SW přednesl pozdrav od VK2FHC, se kterým měl ráno spojení na KV. Dále měl dotaz na spojení pro diplomy VRK.

OK2BEH odpověděl, že se pro diplomy počítají všechna spojení i z ostatních závodů a soutěží.

OK2BL žádá uveřejnit informaci, proč jsou členové rady jen z Brna a okolí.

OK2LS odpovídá, že důvod je ten, že členům ze vzdálenějších míst nevyhovuje z finančních a časových důvodů dojíždět na zasedání rady . VRK nemá finanční prostředky na úhradu cestovného.

OK2TH dal doplňkové informace o závodu VRK a jeho hodnocení. Ne všichni účastníci závodu umí správně vyplnit deník ze závodu a vypočítat body.

OK2VH žádal více zpráv ve Zpravodaji. Také žádá pořídit nálepky veteránského znaku pro členy VRK.

OK2LS zpráv dáváme tolik, kolik je k dispozici. Nálepky pořídíme do Zpravodaje, kde si je pak mohou zájemci okopírovat.

Po skončení této diskuse byly provedena volba nové rady VRK a revizní komise v počtu deseti členů. Výsledek volby je rovněž v dnešním Zpravodaji. Potom následovalo schválení usnesení a závěr schůze.

Štefan, OK2BJT

**Výzva pro členy VRK !**

Rada VRK a redakční rada Zpravodaje žádá naše členy, kteří mohou poskytnout různé zajímavosti ze života našich členů, radioamatérů vůbec, případně další krátké zprávy z příbuzných oborů, aby je zaslali buď poštou, nebo paketem na adresu Aleše, OK2AIS, která je vždy na druhé straně Zpravodaje v tiráži.

**VČS - Zpráva o činnosti Veterán Rádio Klubu.**

Vážení přátelé, členové VRK, vážení hosté !

Dovoľte, abych Vás všechny jménem rady VRK přivítal na dnešní schůzi, jejíž součástí bude volba, či odsouhlasení navržené rady VRK, zprávy předsedy a členů rady a diskuse.

Jsmo rádi, že jste se v tomto počtu dostavili a chtěli bychom, aby jste si z dnešní schůze odnesli příjemné poznatky. Nyní bych Vás chtěl požádat, abychom povstáním uctili památku našich kamarádů, kteří letos opustili naše řady.

Vážení přítomní, poslechněte si zprávu o činnosti za období od loňské členské schůze, konané v Holicích. Rada VRK se scházela pravidelně 1x měsíčně a v případě nutnosti vícekrát, většinou v klubu VA. Projednávaly se zejména otázky spojené s náplní článků do Zpravodajů, vydávání diplomů, stavu členské základny, hodnocení závodu VRK a další organizační záležitosti. Na jednání rady docházeli pravidelně brněnští členové rady. S těmi přespolními se řada otázek řešila spojením na VKV, případně písemně. Je škoda, že Polda, OK2MZ se nemohl zúčastnit ze zdravotních důvodů v letošním roce práce v radě. Děkujeme mu za jeho dlouholetou práci v radě i při vydávání členského Zpravodaje.

Od poslední členské schůze nás zase několik přibýlo. Bylo vydáno členské číslo 370 a věřte, že to není jednoduché, organizovat takovou skupinu a obnáší to hodně práce i volného času členů rady.

Na začátku jsem řekl, že členové rady budou odsouhlaseni. Nelze totiž vybírat a navrhopvat členy rady až na VČS. Kandidátka byla projednána předem a všichni navrhovaní členové souhlasí s účastí v radě. Proto navrhujeme, aby volba, kterou provede volební komise byla provedena veřejně s připomínkami.

Ještě bych chtěl požádat, aby jste nám posílali zajímavé články do Zpravodaje. Zvláště o historii radioamatérské činnosti, protože o ni víme stále málo. Je třeba, aby se zachovala i pro naše nástupce. Pokud se týče článků technických, tak jen zajímavé krátké a v našich podmínkách realizovatelné.

Závěrem děkuji odstupující radě a všem přítomným přeji hodně zdraví a úspěchů.

Franta, OK2LS

**Esperanto konkurso - část výsledků závodu :**

1. HA7PW	119 bodů	49 stanic	18.EA3BKL	40 bodů	32 stanic
2. DL0EKO	105	54	19.YL8OZM	36	29
3. YO9AGI	90	42	20.SP6EI	34	23
4. DF0ESP	80	49	21.OK1IVU	34	20
5. DJ4PG	79	43	22.JA1FXZ	34	34
6. F6ILR	75	43	23.SR0...	32	16
7. LY2FN	64	43	24.F6SXF	29	24
8. OK2LS	59	37	25.YO9KPP	28	16
9. DK3SZ	58	42	26.DF3SM	24	22
10.OK5VRK	55	36	27.SM4SZD	23	22
11.F5NQW	50	37	30.OK2BGI	22	13
12.DL5ZEA	49	35	32.OK1TJ	20	17
13.F5NAQ	48	37	34.OK2HY	20	16
14.DL2ROE	46	28			
15.F5TTP	44	35			
16.SM5DAD	43	28			
17.DL7DE	42	31			

Zúčastnilo se celkem 121 stanic,  
z toho 12 z OK a OM, ale deníky  
poslalo jen asi polovina stanic.

**VČS - Zpráva tajemníka rady VRK**

Vážení přátelé !

Srdečně Vás také zdravím jako člen rady a tajemník VRK. Poslechněte si údaje o stavu členů a další činnosti.

Od poslední členské schůze se naše řady rozšířily o 15 členů. Od vzniku VRK bylo zaregistrováno 370 členů. Z tohoto počtu již 15 členů nežije. Věkový průměr je cca 64 let. Nejstarším členem je OM4XX, Michal Krivosudský z Trenčína. Rozdělení podle věku je následovné : nad 80 let 13 členů, 70 – 80 let je 65 členů, 60 – 70 let je 125 členů, 50 – 60 let je 106 členů, do 50 let je 26 členů. Máme tedy k dnešnímu dni 335 členů.

V loňském roce bylo vydáno 5 Zpravodajů, letos byly vydány zatím 2 čísla a další 3 budou ještě vydány. Zpravodaj připravuje redakční rada OK2AIS, OK2BEH, OK2BHB.

Každým rokem je rozesláno asi 110 přání k výročí a uspořádán závod VRK. Ten vyhodnocuje Mírek, OK2TH. V letošním roce se závodu zúčastnilo přes 230 stanic. Deníky však poslalo jen asi 50 % účastníků.

Klubová stanice OK5VRK navázala přes 3 tisíce spojení a QSL lístky byly rozeslány.

Rada VRK nechala zhotovit pro aktivní členy VRK odznak. Ten obdrželi členové zdarma. Část odznaků byla rozdána v Holicích , ostatní byly předány příležitostně, nebo poštou. Celkem bylo předáno 330 odznaků.

To byla zpráva tajemníka rady. Dotazy zodpovím v diskusi. Přeji mnoho úspěchů a zdar příštímu tajemníkovi.

Štefan, OK2BJT

Žádáme naše členy, aby upozornili nové držitele povolení ve svém okolí na nutnost nahlášení značky a adresy na QSL službu Ústředního Radioklubu ČR. Mnozí koncesionáři to neví a proto se jejich QSL lístky vrací zpět. Naše lístky samozřejmě také.

**QSL služba Českého Radioklubu :** U Pergamentky 3, 170 00 Praha 7  
telefon: 02/872 22 53  
návštěvy : středa 0900 – 1730 hod.  
QSL: P.O.Box 69, 113 27 Praha 1

Rada VRK, zvolená na výroční členské schůzi dne 19.6.1999 :

015 OK2AIS	Aleš Tomšů, pokladník rady, 63 let, povolení od r.1963
103 OK2BEH	Zdeněk Životský, diplomový manažer, 58 let, pov. od r. 1962
099 OK2BGW	Ing. Ivo Kovář, člen rady, 43 let, povolení od r. 1974
013 OK2BHB	Jaroslav Chochola, místopředseda rady, 62 let, pov. od r. 1959
152 OK2BJT	Štefan Polák, tajemník rady, 64 let, povolení od r. 1966
014 OK2FEI	Ing.Petr Obermajer, předseda revizní komise, 64 let, pov. od r. 1958
081 OK2KE	Ing. Jaroslav Klimeš, člen revizní komise, 68 let, pov. od r. 1964
021 OK2LS	František Frybert, předseda rady, 70 let, povolení od r. 1958
100 OK2TH	Miroslav Vrána, soutěžní manažer, 74 let, povolení od r. 1952
020 OK2VFX	Zdeněk Burian, člen revizní komise, 69 let, povolení od r. 1961

Usnesení VČS :1. VČS schvaluje :

- a) Zprávu o činnosti rady VRK za uplynulé období
- b) Zprávu o hospodaření rady VRK
- c) Revizní zprávu
- d) Dosavadní výši členských příspěvků ( 100 Kč OK,OM, zahr. 10 DEM)

2. Členská schůze ukládá nové radě VRK :

- a) Nadále informovat své členy formou členského zpravodaje a to nejméně 4x do roka
- b) Pokračovat ve vydávání diplomu VRK, diplomu VKV VRK a diplomů za závod VRK
- c) Svolat ustavující schůzi rady VRK a rozdělit funkce dle stanov
- d) Uskutečnit letos setkání členů VRK v Holicích
- e) Uskutečnit v roce 2000 členskou schůzi v Holicích
- f) Uskutečnit v roce 2001 výroční členskou schůzi VRK s volbou nové rady
- g) Pokračovat i nadále v organizaci závodu VRK v pásnu 80 metrů.

Upozornění :

Rada zajistila místnost pro schůzku členů VRK, kteří přijedou na setkání do Holic v sobotu odpoledne. Upřesnění bude zveřejněno na vývěsce a v hlášení rozhlasu v místě setkání. Předběžně by to měl být malý sál v kulturním domě.

V OM se vydává diplom „Zámky Slovenska“ . Ve dnech 15. – 18. srpna má být organizována expedice na řadu zámků. Pracovat se bude převážně v pásnu 80m. Bližší informace podá OM3FY. Podrobnosti jsou rovněž v Packet radiu.

si nese sám svůj kufík. Přijel na tvrdé lavici třetí třídy.

„Vítám vás v Brně, Motýčko!“

Zdrželi se dlouho přes půlnoc. Zítra se koná v restauraci U solnice sezení moravských a slezských amatérů vysílačů. Bylo nutné připravit program jednání a promyslet všechny eventuality. Bude se hovořit o strategii a taktice proti SKEČ a zejména, jak to dopadá se žádostmi o koncese. Tato otázka už byla na pořadu dne. V červencovém čísle Čs. radiosvěta 1929 vyšel článek dr. Burdy o právním aspektu povolování amatérských vysílacích stanic. Během podzimu se objevilo na toto téma několik novinek v denním tisku a v prosincovém čísle oznámil Radiosvět, že už je možné předběžně se přihlašovat ke zkouškám. Jednou z podmínek byl průkaz, že stanice má být zřízena k vědeckým účelům.

Motýčka byl stručný:

„Věc je dosud brzděna jakýmsi sporem mezi ministerstvem národní obrany a poštami.“

Jakým – to už Motýčka nevsvětil a také to nevěděl. Ta jednání měla důvěrný charakter a na veřejnost se o nich nic nedostalo. MNO bylo ochotno souhlasit s povolením amatérského vysílání za předpokladu, že bude založena síť úředních stanic, které budou vysílání kontrolovat. Dvě musí být v Čechách, jedna na Moravě, jedna ve Slezsku a čtyři na Slovensku.

Na meziministerské poradě 5.května 1930 zástupci MPT oznámili, že byla založena Radiová služba naslouchací (zatím jen v Praze) a už funguje.

„Pokud však jde o goniometrii pro zaměřování krátkovlnných vysílačů, nemůže ministerstvo pošt a telegrafů za nynějšího stavu vědy a techniky vzít na sebe v této věci žádných závazků.“

MNO prohlásilo, že jakmile dostane zápis z porady, nebude už mít další námítky a ve stejném smyslu se vyjádřilo i vnitro.

MPT rozeslalo začátkem května pozvánky a 19.května 1930 před třetí hodinou odpolední se v Jindřišské ulici před hlavní poštou sešlo několik rozechvělých mužů ve věku do třiceti let. Všichni se vzájemně vítali jako staří známí. Vystoupili do druhého patra, do telegrafní ústředny.

Předsedou zkušební komise byl dr. Kučera a jejími členy dr. Burda, ing. Jaromír Svoboda (který řídil poslední a nejvýznamnější etapu výstavby Poděbrad) a vrchní poštovní tajemník Alois Špinka, zkušený pracovník pražské ústřední telegrafní stanice. Měl také za sebou studijní pobyt ve francouzském vysílacím středisku St.Assise a na přijímací stanici Villescresnes u Paříže.

Špinka rozdál telegrafní blankety. Každý napsal své jméno do pravého rohu nahoře nad rubriku Služební údaje, směr dopravy. Zkušební text měl 250 písmen, trval 5 minut a vešel se na dva blankety. Weirauch měl už několikaleté zkušenosti. Se svou anglickou přítelkyní G6YL míval hodinová telegrafická spojení v jejím mateřském jazyce, naučil se anglicky tak, že četl odborné časopisy, ale byl do té míry rozrušen, že ve zkušebním textu: „I say shall we go for another walk? It's fine again now only rather windy and I am not at all tired...“ atd., udělal čtyři neopravené chyby. Pak před ním tajemník Špinka rozvinul kotouč telegrafní pásky a Weirauch musel číst.

V posledních týdnech nevysílal. Ležel v knihách a studoval. A na otázky: Proud stejnosměrný, střídavý, elektrické kmity, transformátory, co je elektrické pole a jak se šíří, lampa jako zesilovač, radiogonio, uzavřený oscilační okruh, ochrana proudových zdrojů, vlnoměr, ustanovení washingtonské konference o volacích značkách a o amatérském vysílání, odpověděl správně. Chyby v Morse byly v toleranci.

I ostatní byli úspěšní, takže se za několik dní v bulletinech a časopisech i v denních listech objevila zpráva, že ministrestvo pošt a telegrafů udělilo prvních šest amatérských vysílacích koncesí:

OK1AA, ing. Mirko Schäferling, Praha XII, Korunní 96,

OK1AB, Pravoslav Motýčka, Praha-Braník, Krčská 234,

OK2AC, MUC Zdeněk Neumann, Těš 39,  
 OK1AF, Josef Štětina, Praha-Nusle, Havlíčkova 169,  
 OK1AG, Ladislav Vydra, Těš 67/I.,  
 OK1AH, Alois Weirauch, Městec Králové, náměstí, č.9.

Když se v radostné náladě znovu ocitli na Jindřišské ulici, rozhodli se, že svůj úspěch oslaví. Vypravili se tam, kde Motýčka začal svými pokusy: do Lucerny. Shlédl tam první zvukový film "Loď komediantů". Koupili dárečky svým milým a rozjeli se.

Byl to velký a významný den nejen v životě každého z nich. Byl to historický mezník. Období kolem roku 1930 je předělem v dějinách československé radiotechniky i po jiných stránkách. Praha byla od 4. do 13. dubna 1929 hostitelkou Evropské radioelektrické konference, na které byly přeorganizovány přiděly rozhlasových kmitočtů a revidovalo se rozdělení kmitočtů pevných služeb. Význam konference byl potvrzen účastí Sovětského svazu (který na washingtonskou konferenci pozván nebyl, a proto její usnesení neuznával). Popsalo se 52000 listů papíru a spotřebovalo 6000 spinacích skobek, rozbily se dvě sklenice na vodu a jeden popelníček.

Roku 1930 (1. prosince) byl výměnou telegramů mezi hlavy států prostřednictvím stanic WKQ a OK1 (13 255 kHz), večer OKH (6720 kHz), zahájen československý radiotelegrafický provoz přes oceán. Počet telegramů brzy překročil předpokládaný objem.

Dr. Baštyř (podobně jako mnozí jiní z jeho vrstevníků v radioklubu) přestával stačit rozvoji radiotechniky. Neuspěl se svými útoky proti rozhlasu a proti ministerstvu pošt (počet rozhlasových posluchačů překročil čtvrt a blížil se půl milionu) a v roce 1929 odešel z funkce redaktora Čs. radiosvěta. Připravovalo se zesílení rozhlasové stanice Praha z 5,5 kW na 120 kW a další budování a zdokonalení vysílačů.

Konec druhé dekady dvacátého století znamenal konec první etapy, ve které se zformovaly základy. Třetí dekadou nastala etapa další, v níž se na položených základech rozvíjela radiotechnika poštovní, vojenská i amatérská. První léta poznamenala hluboká hospodářská krize. Ve druhé polovině dekady se rýsovaly příznaky nadcházející katastrofy.

Ať byl úspěch prvních československých amatérů vysílačů jakkoli významný, nelze říci, že by jejich radost nebyla ničím zkvalena. Rozcházel se s jistými rozpaky. Štětina patřil k neaktivnějším amatérům, býval denně na pásmech, ale po zkoušce jako když utne. Kontakty mezi OK1AA a OK1AB ochladly. Zůstaly korektní, nezasevěny nic nepoznal, ale nebyly už takové jako dřív.

Weirauch žádal, aby mu byla přidělena jeho volací značka OK1RV. Nebylo mu vyhověno. Ani Štětinovi, ani Neumannovi, ani Vydrovi. MPT bude přidělovat volací značky v abecedním pořádku podle časové posloupnosti. Štětina žádal změnu na OK1AZ. bez úspěchu. Do další skupiny patřil ing. Budík, OK1AU, plukovník Skála, OK1VA a prof. Vopička, OK1VP. Štětina podal 10. října 1930 žádost o změnu volací značky písemně. Žádost mu byla obratem zamítnuta. Štětina se vypravil na ministerstvo osobně, podal novou žádost a vysvětlil, že z dřívější doby má velkou zásobu QSL lístků se značkou OK1AZ. Dr. Kučera měl pro to pochopení, ministerstvo Štětinovi vyhovělo a povolilo změnu na OK1AZ. Tím se vytvořil precedenční případ, na základě kterého Weirauch 17. ledna 1931 zažádal o změnu na OK1AW s tím, že se tato písmena rytmičtěji klíčí, že nebude docházet k záměně s S nebo 5 a že to jsou iniciály jeho jména. Ministerstvo vyhovělo i této žádosti a tím definitivně opustilo zásadu časové posloupnosti volacích značek.

„A jak to, že má Schäferling OK1AA, když Motýčka začal dřív?“

Motýčka toto téma neměl rád. Vždycky pokrčil rameny a bylo vidět, že je mu to nepříjemné.

„Jako úředník ministerstva pošt si to dovedl zařídít,“ šušalo se po straně.

Ve státním archivu je uložen dopis ministerstvu pošt a telegrafů, psaný 28. prosince 1929, kdy byl Schäferling studentem: „Svoji žádost o povolení amatérské vysílací stanice dovoluji



si doplnit ještě prosbou o přidělení značky OK1AA, jelikož moje žádost, kterou jsem podal v prvním znění již 27.dubna 1926 a další 20.ledna 1927, byla jistě první o udělení amatérské koncese..."

Když byl Motýčka někdy začátkem sedmdesátých let seznámen s tímto dokumentem, byl dojat.

„Je to pravda,“ řekl. „Já jsem podal žádost až v roce 1929.“ Zahleděl se někam do dálky. Ing. Mirko Schäferling, byl již mrtev. Kolik trpkosti by odpadlo, kdyby se lidé uměli domluvit!

- . . . -

I když bylo amatérské vysílání od roku 1930 povoleno, neudělovalo se takové povolení jen tak pro nic za nic, jen proto, že si někdo záměrně, že bude vysílat. Udělit koncesi na amatérskou vysílací stanici bylo možné jen k účelům vědeckým, což bylo nutné doložit doporučením vysoké školy. Weirauch odůvodňuje svou žádost z 29.listopadu 1929 takto:

„...k účelům pokusným a výzkumným jako zkoumání periodicity různých přírodních vlivů, ovládající rádiová vysílání, hledání prostředků proti fadingu, zkoušení různých typů antén, západ slunce a jeho vliv na dosah vzdálených signálů, pokusy s vlnami 5 a10 m, závislost šíření krátkých vln na době denní i na ročním období atd. Potřebných znalostí jsem získal několikaletým soukromým studiem, „a připojuje doporučení Fyzikálního ústavu ČVUT, podepsané prof. dr. Františkem Nachtikalem.

Weirauch i jeho přátelé brali tato svá prohlášení vážně. Ještě se nezapomnělo na dvacátá léta, kdy amatéři – dříve než profesionálové – uskutečnili dálková spojení na krátkých vlnách a tím objevili a prokázali jejich užitečnost. Když začínali se svými pokusy, byly krátké vlny od 200 m níže téměř prázdné a o tom, co dnes víme o jejich šíření, se vyslovovaly první nesmělé hypotézy.

OK1AW pečlivě zaznamenával meteorologické faktory a různé úkazy, které zjistil při svých pokusech. Začátkem třicátých let byl již známým a úspěšným DX-manem a pouštěl se do pokusů na 28 MHz. Na vlnách delších získal Weirauch WAC již v roce 1929 jako druhý v Československu a první v Čechách.

18.srpna 1932 se stala zajímavá událost: druhý výstup profesora Piccarda balonem do stratosféry (k prvnímu výstupu došlo v roce 1931). Účelem bylo sledovat změny elektrického potenciálu, ionizaci ovzduší a intenzitu kosmického záření. V poslední chvíli, ale ještě než se balon s profesorem a jeho asistentem Cosynsem vznesl v Dübendorfu ve Švýcarsku do výšky, doporučila pošta Weirauchovi lístek s laconickým sdělením:

41 42,8 75 85 Piccard značka B9

Ze stojatého písma se spodními obloučky, energickými tahy a pravidelnými, přesně dodržovanými odstupy písmen i slov bylo hned na první pohled patrné, že odesílatelem je Motýčka.

Weirauch pověsil ten den řemeslo na hřebík, sedl ke stanici a začal sledovat udané vlny. Weirauch sice s Piccardovým balonem spojení nenavázal, ale jeho stanici slyšel, byl u toho, sledoval celý průběh tohoto zajímavého a napínavého pokusu a stal se tak jeho nepřímým účastníkem. Byl to životní zážitek. Asistent Cosyns poslal Weirauchovi fotografii vysílače B9 s vlastnoručním věnováním. Tato fotografie je vzácnou památkou a Weirauch si ji vždycky vážil.

V roce 1930 zahájily svou činnost i první stanice slovenské: OK3SP, ing. Samuel Šuba měl na vlně 30 m denní rozhovory s OK3NK, ing. Kemickým mezi Pukancem a Bratislavou. Za rok to ing. Kemického omrzelo. Ing. Šuba se přihlásil ke zkoušce a dostal svou původní unlis značku OK3SP. Chtěl vlastně studovat strojařinu a věnovat se vodním turbínám, ale přeseďal na slaboproud. Měl i příležitost poslouchat přednášky profesora Barkhausena, také přestoval astronomii a stal se prvním slovenským inženýrem radiotechniky a významnou

osobností radioamatérského hnutí. Třicátá léta přinesla konec amatérské stavby rozhlasových přijímačů. V radioklubech se začalo hovořit o stagnaci a o krizi amatérství. Kluby přežívaly ze setrvačnosti a hledaly novou náplň: zvukový film, televizi a vysílání. Nositelé zájmové radioamatérské činnosti se stávají amatéři vysílači spolu s RP-posluchači. Příznačným pro toto období je růst počtu koncesí na vysílací stanice.

## KONEC ČERNÝCH

Je pátek, 5. února 1932, večer. Pravoslav Motyčka se vrací ze služební cesty. Vstoupí do prvního poschodí.

Bere za kliku. Vtom se zarazí. Předě dvěma leží poprašek cigaretového popela. U Motyčků se nekouřilo. Vstoupí dovnitř a ucítí stopy tabákového dýmu. Pohlédne na maminku.

„Byli tady od policie.“

„Dělali prohlídku?“

„Ne, ale máš tam jít.“

Podává Pravoslavovi kousek papíru s poznamenaným číslem. Nejdříve uklidí, co se dá a pak teprve sedá k jídlu. Nazítří (tehdy byly všechny soboty pracovní) se vydá na policejní ředitelství.

Ministerstvo pošt a telegrafů předpokládalo, že černé vysílání skončí, jakmile se začnou udlévat koncese. Obrátilo se dokonce na ministerstvo spravedlnosti s návrhem na amnestii pro unisy (932/Pp-XI-29 z 27. prosince 1929): „...nelze v tom vidět ani tak motivy veřejnému řádu nebezpečné a trestuhodné jako spíš projev nedočkavosti a mladické nerozvážné horlivosti...“

Ministerstvo národní obrany naléhalo totiž na ministerstvo vnitra, aby proti nim zakročilo. Jen nevědělo, jak do toho kyselého jablka kousnout a nepopularizovat při tom činnost vojenských odposlouchacích stanic. Šéf zpravodajského oddělení, generál Chalupa, píše 27. července 1928 ministru vnitra (č.j. 6228/dův.hl.št.2.odd.1928):

„...Podkladem pro trestní řízení mohlo by být dle zdejšího názoru trestní oznámení proti neznámým pachatelům, ve kterém by bylo obsaženo jen hlášení, že vojenské radiostanice zaslechly korespondovati řadu československých amatérských stanic, ačkoliv dosud nebyly povoleny“.

22. února 1930 mezi 16.20 hod. a 16.48 hod. zachytila vojenská stanice v Prešově spojení OK2MAG s HAP4. Nebyly zrovna dobré podmínky, na pásmu bylo rušení: tomu OK2MAG to nějak zvlášť nešlo, takže si obě stanice stačily vyměnit jen základní náležitosti takzvaného „štamplikového“ spojení. V 16.44 hod. sdělila HAP4 stanici OK2MAG své stanoviště: Debrecen, Kosuth utca 20.

Jiné záznamy o stanici OK2MAG neexistují. Čí značka to asi byla?

V té době československé amatérské stanice používaly výhradně značek dvoupísmenkových. Jedinou výjimkou byl OK1EMA, rotmistr Jarda Pištěk od kutnohorského telegrafního praporu. Nejpravděpodobnější tedy je, že šlo o špatně hranou značku OK4QQ (resp. OK2QO), které používal Alexandr F. Janowitz, pozdější HC1KE. HAP je volací značka maďarské policie (HAP Budapest, HAP1 Szombathely, HAP2 Szeged, HAP3 Debrecen, HAP4 Szekesfehesvar), která – stejně jako policie rakouská – navazovala spojení i s amatéry. Není také jasné, proč HAP4, když Debrecen byl HAP3: fakt je, že toto spojení hnuo při tehdejších napjatých československo-maďarských vztazích našim úřadům žlučí. MNO sdělilo 2. února 1930 pod č.j. 292 taj.-IV/2. odd. 1930:

„Zjistili jsme 61 neoprávněných vysílacích stanic. Když odečteme 26 žadatelů o koncese, kteří asi již zahájili provoz, aniž by vyčkali udělení koncese, zabývá se 36 radioamatérů vysíláním tajně a to někdy i za podezřelých okolností. Tak například byla 22/2 t.r. stanice OK2MAG ve spojení s maďarskou policejní stanicí HAP4 (Szeged)!“

Zpravodajské oddělení prohloubilo zmatek kolem totožnosti stanice HAP4 a nesdělilo ani ministerstvu pošt a telegrafů obsah zachyceného spojení. Zůstal jen úděsný fakt kontaktů tajné československé amatérské stanice s maďarskou policií. Dr. Kučera, s červenou tužkou v ruce pročítal Československý radiosvět, zejména jeho přílohu KVAČ a 19. října 1931 poslal ministerstvu vnitřní důvěrný a pilný dopis č. 66050/XI koncipovaný „z moci úřední“.

„Věc: Časopis Radiosvět, otiskování článků a sdělení o nedovolených vysílacích radiových stanicích.“

Na vnitru o tom trochu podumali a výnosem č. 74374/1931 z 15. ledna 1932 sdělili pražskému policejnímu ředitelství, že Radiosvět 8. května 1931 psal o stanicích 2CG, 2FN, 2GN, 3GW, 2KT, 2MU, 2NR, 3NZ, 2NY, 2CP, 3US a 3WA, které jsou nekoncesované.

„Policejnímu ředitelství se poukazuje, aby protokolárním výsledkem redaktora přílohy Pravoslava Motyčky zjistilo, kdo zmíněné stanice zřídil a provozuje.“

Policejní aktuárský adjunkt Václav Syrovátka vložil papír do psacího stroje.

„Tak vy jste Pravoslav Motyčka, narozený...“

„20. ledna 1899.“

„Kde?“

„V Nymburku.“

„Bytem...“

„V Bráníku, Krčská 234.“

„Povoláním?“

„Technický úředník u Philipsů.“

„Jste i redaktorem přílohy Československého radiosvěta Hlídka KVAČ. Od kdy?“

„Od roku 1929.“

„Tehdy ta příloha vznikla. Ale vy jste provozoval redaktorskou činnost už dříve, ne?“

„Redigoval jsem v Radiosvětě rubriku Experimentování na krátkých vlnách a amatérské vysílání.“

„Správně.“ To znamená, že jste dokonale obeznámen s tímto oborem i s lidmi, kteří se jím zabývají.“

Motyčka měl pocit, že mu vyschlo hrdlo. Polknul naprázdno. Vyšetřovatel položil na stůl Radiosvět. Motyčkovi víří hlavou ty nesčíslné články o činnosti československých amatérů, o navázaných spojeních, popisy a dokonce fotografie stanic, které se v jeho rubrice za posledních několik roků objevily.

Už v roce 1927 v č. 4 na str. 108 článek „Československé experimentální vysílače“, začíná větou: „Je jich, s potěšením slušná skupina a dalších stále přibývá.“

- . . . -

Radiotelegrafista lodi Chickacow City Robert Kreisinger má stále co dělat. Styk s pobřežními stanicemi, telegramy příjem počasí nad oceánem, časové signály, péče o správný chod lodního chronometru a při špatné viditelnosti zaměřování majáků a zjišťování polohy lodi... Ještě si však najde čas na poslech i československých amatérů a na spojení s nimi. Pracuje s dvoukilowatovým jiskrovým vysílačem. I Weirauch má QSL lístek od lodní stanice KUNZ.

Motyčka myslí na podrobný článek o tomto tématu a není mu nijak příjemné.

Úředník zpravodajského oddělení policejního ředitelství p. Syrovátka předkládá článek „Z činnosti moravských a slovenských členů KVAČ“ a chce vědět, komu patří ty volací značky.

„To je jen novinářská fantazie pro pobavení čtenářů.“

„Kdo je autorem toho článku?“

„To tam dal bez mého vědomí pomocný redaktor Klein, když jsem byl na služební cestě.“

„Znáte toho Zdeňka Petra, o kterém je zde řeč?“

Motyčka nemůže říci, že ne. Usvědčil by ho sám Radiosvět a doma má hromádku korespondence s Petrem. Nakonec připustil, že autorem toho článku by mohl být Petr. Ale on, Motyčka, že ty značky nezná. Jsou to přece značky moravské a slovenské.

Syrovátkovi to stačí. Konec konců – je už sobota po poledni, je nutné skončit. Když Motyčka vyjde z policejního ředitelství, dá se do běhu. Na poště objedná Brno, Zdeňka Petra.

- . . . -

Je vyslechnut Bohdan Klein, který potvrdí Motyčkovu výpověď. Víc neví. Nic neví ani předseda KVAČ doc. dr. Šafránek, na kterého došlo 13. února. Ujistí však Syrovátku, že „snahou spolku KVAČ bude vymýtit a odstranit členy, kteří nemají koncese.“ A myslí to doopravdy.

Zdeňka Petra podrobili důkladnému výslechu 7. května 1932 na Zemském úřadě v Brně (tehdy tam pracoval v Joštově ul. č. 8/II. č. dv. 15) a Vladimíra Novotného OK2MU, na brněnském policejním ředitelství. Vnitro předkládá ministerstvu pošt a telegrafů opisy protokolů a sděluje: „Nepodařilo se zjistit jména a adresy majitelů nepovolených amatérských vysílačů.“

MPT uzavírá případ 25. března 1933: „Pozitivním výsledkem našeho zakročení je, že časopis Radiosvět přestal otiskovat zprávy o činnosti podezřelých osob. KVAČ již přestal existovat a ve spolku ČAV zavládl v této věci pořádek.“

Hlavní vojenská radiostanice na Petříně vypracovala osmnáctistránkový elaborát, ve kterém uvádí 625 amatérských nekoncesovaných stanic od začátku kontrolních poslechnů do roku 1933. Z těch 102 dostalo již koncesi, takže 523 je neoprávněných.

Ministerstvo pošt a telegrafů považuje cifru 523 za přehnanou. Jsou tu uvedeny značky, kterých již dávno nikdo nepoužívá, které se vyskytly jednorázově a značky zachycené chybně. Dochází k zásadní změně. Spolek Českoslovenští amatéři vysílají poskytl širokou a důraznou publicitu pokynu MPT, aby se nenavazovala spojení s černými. Amatéři si váží koncesí a začínají boj proti „unlisům“ chápat jako věc cti. Střeží čistotu amatérských pásem a spolupracují na odhalování „pirátů“

Zdeněk Václavík OK2SI v dopise ze 4. VIII. 1933 ministerstvu pošt a telegrafů píše, že pokládá za svou povinnost oznámit: Kolesnikov OK1KW vysílá bez koncese z okolí Mukačeva v pásmu 20 m. Kříž OK2MM a Dančík OK3DC upozorňují na nekoncesovanou stanici Skopala – Procházky OK2PT. Amatéři pečlivě pročítají adresy koncesionářů, zejména nových a na každou neznámou značku jsou opatrní. Výbor ČAV zamítá 9. září 1933 členskou přihlášku Alfreda Winklera, který od června do července 1933 vysílal na černo ve Vítkovicích pod značkou OK2BE, OK2DF a SP3FFF a pod dvěma značkami německými.

I armáda vytáhla do boje proti černým amatérům. Ve výnosu MNO č. j. 675 tj. - IV/2 1933 z 2. června 1933 se praví:

„Při dnešním stavu techniky možno zjišťování černých amatérů prováděti se zdarem pouze pomocí spolehlivých nekoncesovaných amatérů, kteří vejdou postupně ve styk s černými a přispějí k jejich zjištění. ... Prvním krokem je bezplatná koncese pro příslušníky telegrafního vojska s radiotelegrafickým výcvikem.“

MPT pak skutečně uděluje vojákům, kteří předloží patřičné doporučení, koncese bez poplatků a beze zkoušek. V ČAV se objevili vojáci z povolání. Přišli s křížkem po funose protože černění prakticky už skončilo a omezovalo se v podstatě na amatéry, kteří o koncese žádali, nebo měli v úmyslu žádat, ale chtěli se napřed s vysíláním obeznámit a připravit se tak na zkoušku. Vojáci, kteří v této akci vstoupili do ČAV byli dobrými telegrafisty a zkušenými techniky a ostatní amatéři je měli rádi.

A jaký byl v polovině třicátých let úřední názor na amatérské vysílání? Zjistíme to z poznámky na referátním archu ve spisu č. 1575/XI-35, který došel MPT 8. ledna 1935

(„Československá obec radioamatérská“ z Prahy – instituce sama o sobě neznámá – navrhuje ministerstvu určitá opatření k propagaci a šíření amatérského vysílání.“):

„Ministerstvo pošt nemá zájem na tom, aby se počet vysílacích radioamatérů příliš rozšiřoval. Má zájem toliko na tom, aby každý, kdo se radioamatérským vysílání zabývá, měl řádnou koncesi, a byl v úřední evidenci.“

## RÁDIO A PILOTI

12. dubna 1928 v 5.10 hod. ráno nahazují mechanici na irském letišti Baldonnel vrtuli a odtahují špalky od kol. Bremen (imatrikulační značka D 1167) se rozjíždí, při rychlosti 110km/hod. se odlepí a zamiří na západ, nad Atlantický oceán. U pák sedí Kohl a plukovník irské armády Fitzmaurice. Třetím členem posádky je ředitel severoněmeckého Lloyd von Hünefeld.

Po Lindberghovi se zдалil přelet Atlantického oceánu ještě Chamberlainovi a Byrdovi, ale pouze z Ameriky do Evropy. Z Evropy do Ameriky se vydali v roce 1927 Nungesser a Coli na letadle L'oiseau blanc. Byli ještě spatřeni nad oceánem, ale pak zmizeli beze stopy. Let západním směrem se považoval – pokud vůbec je možný – za nebezpečnější. Bremen směřuje rychlostí 170km/hod. k americkým břehům. Udrží výšku 500 až 600 m.

V pět hodin odpoledne začínají piloti pociťovat únavu. Mají stále před sebou zapadající slunce, jeho odlesk na vodní ploše, světe bílé mraky na obzoru. Oči bolí a pálí. Osvěţují se čajem z termosky.

Náraz severozápadního větru. Za bílým pruhem na obzoru se tyčí hory mraků hrozivých tvarů, olovené barvy. Bremen stoupá na 2500 m, ale nemůže se dostat z mraků. Sestupuje 70 m nad hladinu, kde vítr přece jen není tak zlý. Jsou v tlakové níţi. Je prudký liják, moře rozryté a rozbouřené, letadlo se třese a kymácí, prudké nárazy větru je vyhazují až 30 stupňů z kursu. Už je tma. Kabina je osvětlena spoře, na kompas se musí svítit baterkou. Teplota klesá na 2 st. Celsia. Venku hustá mlha, letci nemají ponětí, kde jsou.

Po půlnoci volá Kohl na Hünefelda:

„Kaffee!“

Poslední prostředek jak vydržet.

K ránu si Kohl zdřímne. Po 24 hodinách letu se konečně vyjasnilo. Fitzmaurice letí ve 2000 m. Ale kompas se zbláznil! Ukazuje naprosté nesmysly a točí se, jak ho napadne.

Pod nimi široko daleko bílá plocha. Během dopoledne se v zorném poli dalekohledu objevují zasněžené lesy, hory, údolí, ale nikde žádná stavba, žádná dráha ani silnice, žádný komín, ze kterého by se kouřilo. Wezsinu zbývá už jen na několik hodin letu.

„Teď by se nám to rádio hodilo!“ bědují svorně všichni tři.

Na vojenské přijímací stanici v Lučenci mají zbrusu nový sedmilampový přijímač PO8.

Krátké vlny chytají přijímačem RP9. Nejráději však poslouchají na RP19, který si postavili sami a to podle návodu Aloise Weiraucha v Radiosvětě.

13. dubna 1928 má na poslechu krátkých vln službu vojin Slabihoudek. Ve čtyři hodiny zachytil na vlně 36 m tuto zprávu:

QTC EUROPE DE NUIBBN = GERMAR FLIERS FORCED DOWN LANDED SAFELY ON ISLAND OF CANADA AT 8R35 PM EST + QTC DE NUIBBN.

Na naslouchací skupině zemského vojenského velitelství v Bratislavě někdo připsal k tomuto záznamu červenou tužkou: „Týká se letadla Bremen!“

Ve dvacátých letech byli piloti ještě zaujati proti rádiu. Považovali je za zbytečnou přítěž. Anténa, spuštěná z letadla, prý překáží při řízení. Tvrdili dokonce, že elektromagnetické vlny

**Revizní zpráva VRK** za období od 1.1.1999 do 19.6.1999.

Revizní komise provedla 15.6.1999 kontrolu hospodaření VRK a zjistila:

A: Peněžní hotovost je vytvořena z členských příspěvků, poplatků za diplomy a doplňovací nálepy. Porovnáním dokladů a pokladní knihy nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti.

Peněžní hotovost souhlasí se zápisem v pokladní knize.

B: Technické vybavení VRK nevlastní.

Závěr: Revizi bylo zjištěno, že finanční evidence je dobře vedena a pokladník i rada VRK s penězi dobře hospodařili.

Podepsáni členové revizní komise : OK2FEI, OK2KE, OK2VFX.

**Pokladní zpráva pro VČS**

<u>Příjmy</u>	od 1.1. do 15.6.1999	<u>Výdaje</u>	
členské příspěvky	19304,00	tisk Zpravodaje /2x /	5232,20
diplomy a dopl.zn.	750,00	poštovné	4682,60
úrok z vkl. knížky	588,00	drobné výdaje	656,80
Celkem	20642,00	Celkem	10571,60

---

**Poznámka :** Do konce roku budou vydány ještě tři Zpravodaje VRK, celkem tedy pět čísel.

---

**Oprava** výsledkové listiny ze závodu VRK 1999, část posluchači.

Při kopírování stránky č.4 byla „oříznuta“ poslední dvě místa v bodovém hodnocení posluchačů. Správné výsledky jsou následující:

1. OK1-35281	118 odposl.stn.	55 násobičů	6490 bodů
2. OK1-32839	106	47	4982
3. OK2-35255	103	48	4944
4. OK2-35384	88	39	3393
5. OK1-23233	50	29	1450
6. OK2-35385	48	20	960
7. OK2-34991	45	21	945

Z a tuto chybu se omlouváme.

**Stav příspěvkové morálky k 10.7.1999 : ( Změny od 15.5.99 )**

Příspěvky za rok 1997,8 a 9 vyrovnali: OM2AD

Příspěvky na rok 1999 poslali:

OK1ANN,DAV,HCD,NR,OH. OK2BOR,BR,DA,KS,PBM,PCY,SPS,XA. OM1AA,4XX,5BP.

Příspěvky na rok 2000 poslali:

OK1HCD,OK2BL,LN,OM1AA,OM2KM,OM3CFN,

Rada VRK připomíná těm členům, kteří ještě neposlali členské příspěvky, že termín pro splnění této základní členské povinnosti je vždy do konce března běžného roku.

OK2AIS

**Noví členové VRK :**

Od:

<b>370 OK1OH</b>	Trefil František Vítovcova 16, 14700 Praha - 4	20.5.1999
<b>371 OK2PBM</b>	Ing.Rohleder Jaroslav Karla Čapka 2348 , 69701 Kyjov	19.6.1999
<b>373 OK2DA</b>	Ing. Veselý Zdeněk Bieblova 3, 61300 Brno	19.6.1999

**Rozhledny ČR, pokračování ze strany 11 :**

97. Ryznberk	JN69MJ 680m DDO	119. Varhost	JO70BO 639m ELT
98. Salingburg	JO60EC 450m DCH	120. Velká Deštná	JO80EH 1115mFRK
99. Semenec	JN79EF 439m CBU	121. Velký Blaník	JN79KP 638m BBN
100. Slavín	JO70FK 250m BME	122. Velký chlum	JO70CS 508m EDE
101. Slovanka	JO70OS 820m EJA	123. Veltruse	JO70AP 210m EUL
102. Strážístě	JO60QM 510m ECH	124. Věž samostatn.	JO70TI 408m FHK
103. Strážístě-Krn.	JO80UA 395m HBR	125. Vlčí hora	JO70FW 581m EDE
104. Stříbrník	JO60VJ 275m ELO	126. Vlčková	JN79HV 521m BPV
105. Studenec	JO70FU 731m EDE	127. Vyhlička K.IV.	JO60KF 509m DKV
106. Suchý vrch	JO80IB 994m FUO	128. Zámecká hora	JO80PC 854m HBR
107. Svatobor	JN69RF 845m DKL	129. Zámecký vrch	JO70FS 530m EDE
108. Sv.kopeček OL	JN89QP 378mHOL	130. Zámeček	JO60EC 450m DCH
109. Šelmbek	JN79JN 489m CTA	131. Zelená hora	JO60DB 637m DCH
110. Šibeniční vrch	JN69IU 571m DTA	132. Zlatý chlum	JO80OG 908m HJE
111. Šibeník	JO70WN 500m FTR	133. Zvičina	JO70UK 671m FTR
112. Špičák u CL	JO70GQ 539mECL	134. Žaltman	JO80AN 740m FTR
113. Špičák u Tanv.	JO70PS 808m EJA	135. Žalý	JO70SP 1019mFTR
114. Štramberská tr.	JN99BO 450m HNJ	136. Žižkovská vrch.	JO70GD 256m APC
115. Tábor	JO70QL 678m FSE		
116. Tanečnice	JO70DW 597mEDE		
117. Tisovský vrch	JO60IH 977m DKV		
118. Třemšín	JN69VN 827m BPB		

**Diplom Veterán Radio Klubu získali:**

č.217	OK1-35042	Pavel Slaviček	27.5.1999
č.218	OM4XX	Michal Krivosudský	15.6.1999
č.219	OK1TFD	František Dirbák	24.6.1999

**Doplňovací známku za 60 členů VRK získal:**

č.91	OK1TFD	František Dirbák	k diplomu č.219
------	--------	------------------	-----------------

**Doplňovací známku za 150 členů VRK získal:**

č.28	OK2SWD	ing.Dušan Hanák	k diplomu č.143
------	--------	-----------------	-----------------

**Doplňovací známku za 200 členů VRK získal:**

č.16	OK2PHI	Alois Řezníček	k diplomu č.159
------	--------	----------------	-----------------

**Diplom Veterán Radio Klubu na VKV získal:**

č.36	OK2ZFB	Filip Záhorský	10.6.1999
------	--------	----------------	-----------

**Doplňovací známku za 50 členů VRK na VKV získal:**

č.15	OK2ZFB	Filip Záhorský	k diplomu č.36
------	--------	----------------	----------------

Congrats! OK2BEH  
Dipl.mgr.VRK

**Důležité kontaktní adresy :**

**Český radioklub**  
U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7  
tel.: 02 / 872 22 40  
fax.: 02 / 872 22 09  
PR: OK1CRA @ OK0PRG.#BOH.CZE.EU  
Internet: crklub@mbox.vol.cz

**QSL služba ČRK**  
pracoviště : U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7  
tel.: 02 / 872 22 53  
návštěvy : středa 9 – 17.30 nebo dle dohody  
QSL listky: P.O.Box 69, 113 27 Praha 1

**Český telekomunikační úřad**  
Ministerstvo dopravy a spojů ČR  
pí Bočková  
Klimentská 27, 225 02 Praha 1  
tel.: 02 / 2491 1298



## **Diplom „Rozhledny české republiky“.**

Radioklub Štětí, OK1KST vydává diplom „Rozhledny České republiky“. Vydává se ve dvou třídách pro radioamatéry vysílače a v jedné pro radiové posluchače. Diplom lze získat na základě žádosti o vydání a po splnění následujících podmínek:

Cíl diplomu : Navštěvovat a navazovat radioamatérská spojení z rozhleden, které se nalézají na území České republiky a jsou uvedeny na přiloženém seznamu. Seznam je též uveden na mapě rozhleden, kterou lze zakoupit v prodejnách DELVITA.

### **Technické podmínky diplomu:**

1. Spojení lze uskutečnit na všech radioamatérských pásmech všemi druhy provozu se stanicemi na území ČR.
2. Spojení uskutečněná přes aktivní pozemní převaděče a během jakéhokoliv závodu jsou neplatná.
3. Spojení obsahuje značku, report, jméno a QTH ( výslovně uvést oficiální název rozhledny).
4. Spojení s toutéž stanicí je možné opakovat, avšak z jiné rozhledny.
5. Spojení je možné též uskutečňovat z nových rozhleden, které dosud nejsou uvedeny v seznamu.
6. Do diplomu lze započítat spojení po 1.6.1999.

Diplom – třída „**SPECIÁL**“ – vysílání pouze z navštívených rozhleden /P,M:

1. Stanice vysílající z rozhledny, nebo její těsné blízkosti si započte 10 bodů za každou novou rozhlednu, kterou navštíví a z které naváže alespoň jedno radioamatérské spojení. Za každé další spojení s ostatními stanicemi si započte jeden bod.
2. Za každé navázané spojení z rozhledny na jinou rozhlednu s novou stanicí je získá 10 bodů.

Diplom – třída „**ZÁKLADNÍ**“ – vysílání z libovolného QTH.

1. Při vysílání z rozhledny je bodové ohodnocení jako ve třídě „**SPECIÁL**“.
2. Z libovolného QTH - za navázání prvního spojení se stanicí vysílající z rozhledny je získá 10 bodů a za každé další spojení s ostatními stanicemi je získá jeden bod.

Posluchači : Za odposlech první stanice z rozhledny je získá 10 bodů a za odposlech ostatních stanic z téže rozhledny je získá jeden bod.

K obdržení diplomu je nutno získat 100 bodů v soutěžní třídě, zaslat žádost o vydání diplomu a výpis ze staničního deníku.

Žádost o vydání diplomu zasílejte na adresu : **Tiskárna WENDY s.r.o., OK1UPU, Zdeněk Fořt, Kokořínská 1615, 276 01 Mělník**

Vydání diplomu sponzoruje tiskárna WENDY Mělník. Diplom bude předáván zdarma na různých radioamatérských setkáních. Zájemcům o zaslání poštou bude účtováno pouze balné a poštovné.

Seznam rozhleden v České republice :

- |                       |                  |                      |                  |
|-----------------------|------------------|----------------------|------------------|
| 1. Alexandrova rozhl. | JN89IG 496m GBV  | 49. Javorník         | JN69TD 1089m CPR |
| 2. Andrlův chlům      | JN89EW 559m FUO  | 50. Jedlová          | JO70HV 774m EDE  |
| 3. Babí lom           | JN89GH 563m GBV  | 51. Jeřábina         | JO60SO 785m EMO  |
| 4. Babylon            | JN89CC 491m GTR  | 52. Jezerní slatina  | JN69TK 1060m CPR |
| 5. Biskupská kupa     | JO80RG 889m HJE  | 53. Kamzík           | JN69IX 700m DCH  |
| 6. Blatenský vrch     | JO60JJ 1040m DKV | 54. Kleť             | JN79DU 1083m CCK |
| 7. Bolfánek           | JN69NL 583m DKL  | 55. Klínovec         | JO60LJ 1244m DKV |
| 8. Bramberk           | JO70OR 797m EJA  | 56. Kohout           | JO70DR 589m EDE  |
| 9. Brno-výstaviště    | JN89HF 220m GBM  | 57. Komáři Vižka     | JO60WQ 808m ETE  |
| 10. Bučina            | JO60OH 582m DKV  | 58. Kopanina         | JO70OP 657m EJA  |
| 11. Cibulka           | JO70EB 302m APE  | 59. Koráb            | JN69MJ 773m DDO  |
| 12. Cvilín            | JO80UB 436m HBR  | 60. Kozákov          | JO70PO 774m FSE  |
| 13. Cartak            | JN99EJ 953m HVS  | 61. Kozubová         | JN99IN 982m HFM  |
| 14. Čechy pod Kos.    | JN89MN 300m GPR  | 62. Kozova hora      | JO70BC 455m BKD  |
| 15. Čerchov           | JN69JJ 1042m DDO | 63. Královka         | JO70NT 859m EJA  |
| 16. Černá hora        | JO70VP 1299m FTR | 64. Krásenský chlům  | JO60JC 750m DSO  |
| 17. Černá Studnice    | JO70QR 869m EJA  | 65. Krásný Dvůr      | JO60QG 350m ELO  |
| 18. Čerovka           | JO70QK 335m FJI  | 66. Krkavec          | JN69QS 505m DPS  |
| 19. Čubův kopec       | JN99BE 720m HVS  | 67. Kryry            | JO60RE 382m ELO  |
| 20. Děčínský Sněžník  | JO70BT 726m EDE  | 68. Křemešník        | JN79PJ 765m CPE  |
| 21. Děd               | JN79AX 478m BBE  | 69. Landek           | JN99DT 280m HOS  |
| 22. Diana             | JO60KF 547m DKV  | 70. Lazek            | JN89IW 714m FUO  |
| 23. Dobrošov          | JO80CJ 624m FNA  | 71. Letná            | JO60WP 250m ETE  |
| 24. Doubavská h.      | JO60WP 392m ETE  | 72. Liberecká vys.   | JO70MS 547m ELI  |
| 25. Doubská hora      | JO60KF 609m DKV  | 73. Libín            | JN78AX 1096m CPR |
| 26. Dymník            | JO70GW 511m EDE  | 74. Libníkovice      | JO70XF 311m FHK  |
| 27. Erbenova vyhl.    | JO70AQ 401m EUL  | 75. Mandava          | JN79GW 419m BPV  |
| 28. Frýdlandská v.    | JO70MW 339m ELI  | 76. Marský vrch      | JN69WB 905m CPR  |
| 29. Goethova vyhl.    | JO60KF 636m DKV  | 77. Městská hora     | JN79AX 291m BBE  |
| 30. Háji u Aše        | JO60EB 758m DCH  | 78. Milenka          | JN89FM 619m GBL  |
| 31. Háji u Šumperka   | JO80LX 631m HSU  | 79. Milešovka        | JO60XN 837m ELT  |
| 32. Hamelika          | JN69IX 716m DCH  | 80. Mínavet Lednice  | JN88KT 175m GBR  |
| 33. Hasištejn         | JO60PK 627m ECH  | 81. Mostka           | JO70BN 272m ELT  |
| 34. Helfenburk        | JN79AD 683m CST  | 82. Nestetická hora  | JN79GS 536m BBN  |
| 35. Hladnov           | JN99DU 250m HOS  | 83. Olověný vrch     | JO60GI 802m DSO  |
| 36. Hněvín            | JO60TM 411m EMO  | 84. Panciř           | JN69PE 1214m DKL |
| 37. Hora sv. Kateřiny | JO60QO 729m EMO  | 85. Pastýřská stěna  | JO70CS 288m EDE  |
| 38. Hořický chlům     | JO70TI 408m FHK  | 86. Petřín-Jablonec  | JO70NR 618m EJA  |
| 39. Hostýn            | JN89UI 735m GKR  | 87. Petřín-Praha     | JO70EB 324m APA  |
| 40. Hrádek            | JO70HW 467m EDE  | 88. Plešivec         | JO60JI 1028m DKV |
| 41. Hvězda            | JO70OS 958m EJA  | 89. Ploučnická vrch. | JO70DR 220m EDE  |
| 42. Hylačka           | JN79HJ 525m CTA  | 90. Poledník         | JN69QB 1315m DKL |
| 43. Chlům Sv. Mari.   | JO60GD 567m DSO  | 91. Praděd           | JO80OC 1491m HBR |
| 44. Chlům u Hr. Kr.   | JO70UG 336m FHK  | 92. Prašivá          | JN99FP 843m HFM  |
| 45. Chlům u Plzně     | JN69RS 416m DPM  | 93. Prosečský hřeben | JO70NR 592m EJA  |
| 46. Chroustník        | JN79KI 670m CTA  | 94. Rena u Ivančic   | JN89EC 310m GBV  |
| 47. Churáňov          | JN69TB 1100m CPR | 95. Roudnice         | JO70CK 230m ELT  |
| 48. Jarník            | JN79CH 609m CPI  | 96. Rozalka          | JO80FB 470m FUO  |